

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-03-05 Nr. 429-64
Vilnius

Lietuvos bankas gavo pareiškėjo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2020 m. sausio 23 d. pareiškėjas ir bankas sudarė mokėjimo paslaugų teikimo sutartį, kurios pagrindu pareiškėjui buvo atidaryta mokėjimo sąskaita (toliau – Sąskaita).

Pareiškėjas 2025 m. spalio 4 d. lėšų gavėjui *Booking.com* inicijavo 207,00 EUR ir 2025 m. spalio 12 d. lėšų gavėjui *Kotor Nest Apartmani* 170,10 EUR mokėjimus (toliau – ginčijami mokėjimai)¹. Sąskaitoje atsiskaitymo metu atsiskaitomosios valiutos (eurų) nebuvo pakankamo kiekio, tačiau buvo pakankamas kiekis Danijos kronų (DKK), todėl ginčijamiems mokėjimams buvo pritaikytas 1 procento valiutos konvertavimo savaitgalį mokestis (toliau – Mokestis).

2025 m. spalio 13 d. pareiškėjas kreipėsi į banką. Bankui jis nurodė, jog atliekant ginčijamus mokėjimus nebuvo Sąskaitoje pakankamo kiekio euro valiutos, todėl jie turėjo būti atmesti ir neįvykdyti, nes jis nepatvirtino ginčijamiems mokėjimams pritaikytų mokesčių. Pasak pareiškėjo, jei būtų juos matęs, būtų neatlikęs ginčijamų mokėjimų. Pareiškėjas nurodė, jog dėl banko atliktų ginčijamų mokėjimų ir dėl netinkamų konvertavimo mokesčių patyrė apie 2 700 DKK žalą (apytikslė ginčijamų mokėjimų suma DKK valiuta). Pareiškėjas reikalavo arba atšaukti ginčijamus mokėjimus, arba atlyginti dėl jų įvykdymo patirtą žalą. Banko atstovas pareiškėjui paaiškino, kaip bankas apdoroja mokėjimus ir kodėl buvo pritaikytas Mokestis, be to, gera valia bankas sugrąžino pareiškėjui pirmajam ginčijamam mokėjimui pritaikytą Mokestį (t. y. 15,49 DKK). Nesutikdamas su banko pozicija, 2026 m. spalio 14 d. pareiškėjas pateikė pretenziją dėl ginčijamų mokėjimų sumos grąžinimo.

2025 m. spalio 29 d. bankas pateikė atsakymą pareiškėjui. Bankas paaiškino, kodėl pareiškėjo inicijuoti ginčijami mokėjimai euro valiuta buvo atlikti konvertuojant lėšas iš Danijos kronų ir ginčijamiems mokėjimams pritaikyti Mokesčiai. Atsakyme pareiškėjui buvo pateikta detali informacija apie valiutų keitimo galimybes banke ir galimus mokesčius, nurodytos aktyvios nuorodos į juos, taip pat pateikta aktyvi nuoroda į banko Privatiems klientams taikomas sąlygas (toliau – Sąlygos)², su kuriomis pareiškėjas sutiko pradėdamas naudotis banko paslaugomis. Bankas priėmė sprendimą netenkinti pareiškėjo prašymo atlyginti ginčijamų mokėjimų sumą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su banko atsakymu, kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Kreipimesi jis nurodė tapačias aplinkybes, kaip ir kreipdamasis į banką, ir prašė įpareigoti banką tenkinti jo reikalavimą – grąžinti ginčijamų mokėjimų sumą.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad pagrįstai įvykdė pareiškėjo autorizuotus ginčijamus mokėjimus, o vadovaujantis sutartinėmis nuostatomis, juos apdorojant iškeitė valiutą bei pritaikė iš anksto aptartą mokestį, todėl bankui negali kilti pareiga

¹ Ginčijamo mokėjimo lėšų gavėjui *Booking.com* autorizuota suma – 1 548,83 DKK, ginčijamo mokėjimo lėšų gavėjui *Kotor Nest Apartmani* autorizuota suma – 1 274,01 DKK.

² <https://www.revolut.com/it-IT/legal/>.

atlyginti pareiškėjo patirtų nuostolių. Atsiliepime bankas iš esmės pakartojo pareiškėjui jau teiktą informaciją apie pritaikytą Mokestį, jo taikymą klientams, pasirinkusiems „Standard“ planą. Bankas teigė, kad pareiškėjas „Revolut“ programėlės nustatymuose nesusiejo savo mokėjimo kortelės tik su atsiskaitymais viena, jo pasirinkta valiuta, pvz., EUR. Dėl šios priežasties, banko nuomone, ginčijami mokėjimai buvo įvykdyti įprasta tvarka, panaudojus kitos valiutos likutį. Bankas nurodė, kad ginčo šalys dėl pritaikyto Mokesčio buvo susitarusios atskiroje Sąlygų dalyje – standartinio plano informaciniame pranešime³.

Bankas prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti, nes visus nuostolius dėl pareiškėjo atliktų ginčijamų mokėjimų inicijavimo lėmė pareiškėjo aktyvūs veiksmai, o su taikytinais mokesčiais pareiškėjas yra supažindintas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Ginčas tarp šalių kilo dėl banko atsisakymo grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų sumą arba atlyginti pareiškėjo patirtus nuostolius.

Ginčo šalis sieja mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Tarp šalių nėra ginčo dėl ginčijamų mokėjimų autorizuotumo, todėl šių mokėjimų autorizavimo aplinkybės toliau sprendime nebus plačiau analizuojamos, laikant ginčijamus mokėjimus tinkamai autorizuotais.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir įvertinti pareiškėjo reikalavimo bankui pagrįstumą, Lietuvos banko nuomone, būtina nustatyti, ar bankas: 1) turėjo (turi) pareigą grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų sumą; 2) pagrįstai pritaikė pareiškėjui Mokestį.

1) Dėl ginčijamų mokėjimų įvykdymo pagrįstumo

Remiantis bylos duomenimis, mokėjimo nurodymus vykdyti ginčijamus mokėjimus bankui tiesiogiai pateikė pats pareiškėjas. Šiais mokėjimų nurodymais pareiškėjas pavedė bankui nurašyti iš jo banko sąskaitos ginčijamų mokėjimų sumą ir pervesti ją į lėšų gavėjų sąskaitas.

Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Sąlygų 14 punkte nustatyta, kad mokėtojas, norėdamas nusiųsti pinigų į savo ar kieno nors kito banko sąskaitą, gali atlikti vienkartinį mokėjimą arba nustatyti periodinį mokėjimą: „Tiesiog „Revolut“ programėlėje įveskite banko kodą ir sąskaitos, į kurią siunčiate pinigus, numerį (jei tai tarptautinis mokėjimas – IBAN) ir vykdykite nurodymus. Mums gali prireikti paprašyti ir kitos informacijos.“

Pastebėtina, kad, banko pateiktais duomenimis, pareiškėjas atsidarė vieną Sąskaitą, o ginčijamus mokėjimus atliko su Sąskaita susieta mokėjimo kortele. Skirtingų valiutų laikymas atskirose valiutų paskyrose nėra jų laikymas atskirose sąskaitose. Pareiškėjui nurodžius bankui įvykdyti mokėjimo operacijas prekybininko nurodyta valiuta, tokie mokėjimai apdorojami iš Sąskaitoje esančių lėšų. Dėl tokio mokėjimų vykdymo pareiškėjas ir bankas susitarė Sąlygų 17 dalyje: „Mes neatsakome, jeigu: <...> jums bus pritaikyti bet kokie mokesčiai arba jūs prarasite pinigų dėl to, kad naudojate savo „Revolut“ kortelę kitoje šalyje ir paprašote pardavėjo (arba pardavėjo banko) atlikti konversiją. (Pavyzdžiui, įsivaizduokite, kad esate klientas iš Lietuvos,

³ <https://www.revolut.com/en-IT/legal/italy-information-sheet/>.

keliaujantis Japonijoje. Kai restorane apmokate sąskaitą, sutinkate mokėti eurais, o ne jenomis. Tai reiškia, kad paprašėte pardavėjo banko konvertuoti valiutą. Mes negalime būti atsakingi, jeigu tas bankas pritaiko jums blogesnę valiutos kursą arba apmokestina jus mokesčiais)."

Taigi, nagrinėjamu atveju pareiškėjo pateikti mokėjimų nurodymai vykdyti ginčijamus mokėjimus atitiko šalių iš anksto sutartas sąlygas, pareiškėjui inicijavus ginčijamus mokėjimus ir pateikus bankui nurodymus atlikti šiuos mokėjimus lėšų gavėjams Sąlygose aptartu būdu prekybininko pareiškėjui nurodyta atsiskaitymo valiuta (EUR). Atsižvelgiant į tai, kad bankas ir pareiškėjas susitarė dėl valiutos keitimo sąskaitoje nesant pakankamo prekybininko jam nurodyto valiutos likučio, bankas įvykdė ginčijamus mokėjimus iškeičiant kitą sąskaitoje esančią valiutą, kaip aptarta Sąlygose.

Nustačius, kad pareiškėjo autorizuotus ginčijamus mokėjimus bankas įvykdė pagrįstai, t. y. atsižvelgdamas į teisės aktų nuostatas, nėra pagrindo dėl šios priežasties pareiškėjo reikalavimo bankui grąžinti dėl ginčijamų mokėjimų prarastas lėšas pripažinti pagrįstu.

Pažymėtina, kad pareiškėjas prašė banko ginčijamus mokėjimus atšaukti. Bankas nurodė, jog to padaryti negalėjo. Banko teigimu, tuomet, kai pareiškėjas kreipėsi į banką, nurodymus įvykdyti ginčijamus mokėjimus bankas jau buvo gavęs, todėl šioje stadijoje atšaukti ginčijamų mokėjimų ar kitaip juos sugrąžinti nebuvo galima.

Vertinant, ar bankui, kaip pareiškėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kilo pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų lėšas, svarbu pažymėti, kad mokėtojo autorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neturi imperatyvios pareigos grąžinti mokėtojui jos sumos, išskyrus Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytus gavėjo arba per gavėją inicijuotos, autorizuotos ir įvykdytos mokėjimo operacijos sumos grąžinimo atvejus, kurie nagrinėjamu atveju nėra aktualūs, nes ginčijamas mokėjimas, remiantis ginčo bylos duomenimis, netenkina Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytų sąlygų⁴, kurioms esant pareiškėjas, kaip mokėtojas, įgytų teisę susigrąžinti ginčijamų mokėjimų sumą.

Kitais, negu Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatyti, atvejais banko pareiga grąžinti pareiškėjui autorizuotų ginčijamų mokėjimų lėšas, Lietuvos banko nuomone, galėtų kilti tik tada, jeigu būtų nustatyta, kad bankas nepagrįstai pareiškėjo prašymu neatšaukė ginčijamų mokėjimų vykdymo, netinkamai įvykdė šios mokėjimus ir (arba) jų neįvykdė.

Remiantis bylos duomenimis, dėl ginčijamų mokėjimų pareiškėjas kreipėsi į banką praleidęs Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus terminus, per kuriuos jis, kaip mokėtojas, turėjo teisę atšaukti bankui pateiktus mokėjimo nurodymus⁵. Duomenų, kad ginčo šalys buvo sutarusios dėl vėlesnių, negu Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti, mokėjimo nurodymo vykdyti Kortele inicijuotas mokėjimo operacijas atšaukimo terminų ir (arba) kad lėšų gavėjas būtų sutikęs atšaukti, atšaukė ginčijamus mokėjimus ir (arba) grąžino jų sumą, byloje neturima.

Pretenzijų dėl to, kad ginčijami mokėjimai nebuvo įvykdyti ir (arba) buvo įvykdyti netinkamai, pareiškėjas bankui nereiškė. Remiantis bylos duomenimis, bankas, kaip mokėtojo, t. y. pareiškėjo, mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdė ginčijamus mokėjimus, laikydamasis ginčo šalių iš anksto sutartų sąlygų ir tvarkos. Kiti byloje turimi duomenys taip pat leidžia daryti išvadą, kad ginčijami mokėjimai buvo įvykdyti tinkamai, nes kitaip šių mokėjimų suma nebūtų pasiekusi lėšų gavėjų.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes bei minėtas Mokėjimų įstatymo nuostatas, objektyvaus pagrindo teigti, kad bankas neįvykdė ginčijamų mokėjimų ir (arba) įvykdė juos netinkamai ir dėl to jam kilo pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų lėšas, Lietuvos bankas neturi.

Nenustačius objektyvių aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų lėšas, pagrindo laikyti pareiškėjo reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra.

Nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimą bankui, jie atmestini.

⁴ Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 41 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo operacija turi tenkinti abi šias sąlygas: 1) mokėtojui autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma ir 2) mokėjimo suma yra didesnė už sumą, kurios mokėtojas galėjo pagrįstai tikėtis. Remiantis ginčo šalių pateiktais duomenimis, autorizuodamas ginčijamą mokėjimą, pareiškėjas matė jo sumą ir gavėjo duomenis.

⁵ Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad kai mokėjimo operacija inicijuojama lėšų gavėjo arba per lėšų gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai lėšų gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją, t. y. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalis nustato ankstesnį, negu to paties straipsnio 1 dalyje nurodytas, mokėjimo nurodymo neatšaukiamumo momentą. Pasibaigus pirmiau nurodytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas ir yra gautas lėšų gavėjo sutikimas (Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 4 dalis).

2) Dėl pritaikyto Mokesčio pagrįstumo

Kreipimesi pareiškėjas nurodo, kad ginčijami mokėjimai turėjo būti atmesti, nes jis nepatvirtino ginčijamiems mokėjimams pritaikytų mokesčių. Pasak pareiškėjo, jei būtų juos matęs, būtų neatlikęs ginčijamų mokėjimų. Bankas su šiais teiginiais nesutinka ir nurodė, kad ginčo šalys dėl pritaikyto Mokesčio buvo susitarusios atskiroje Sąlygų dalyje – standartinio plano informaciniame pranešime.

Mokėjimų įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad iki bendrosios sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną nurodo mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas. To paties straipsnio 4 dalyje įtvirtinta, kad mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl komisinio atlyginimo, palūkanų normos ir valiutos keitimo kurso, be kita ko, turi būti nurodytas mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas.

Svarbu pažymėti, kad bankas, siekdamas pagrįsti savo priimtą sprendimą, ginčo nagrinėjimo metu pateikė duomenis, jog pareiškėjas, su banku sudarydamas sutartį ir atidarydamas Sąskaitą banke, pažymėjo, kad su pateiktomis Sąlygomis susipažino ir su jomis sutinka. Taigi, atsižvelgiant į banko pateiktus duomenis, galima daryti išvadą, kad 2020 m. sausio 23 d. pareiškėjas, atidarant banke sąskaitą, buvo supažindintas ir sutiko su Sąlygomis, jos buvo jam pateiktos sudarant sutartį ir buvo pasiekiamos atliekant ginčijamus mokėjimus banko programėlėje. Ginčo dėl tinkamo supažindinimo su Sąlygomis ar atskira Sąlygų dalimi – standartinio plano informaciniu pranešimu – tarp šalių nėra.

Šioje Sąlygų dalyje (standartinio plano informaciniu pranešime) „Valiutos keitimas piniginiėmis valiutomis“ nurodyta, kad keičiant valiutą taikomas banko nustatytas valiutos keitimo kursas ir pridėdamas valiutos keitimo mokestis (jeigu taikomas). Šie duomenys, kiek tai įmanoma, rodomi prieš atliekant operaciją. Taip pat nurodoma, kad bankas gali taikyti valiutos keitimo mokestį, kuris matomas banko programėlėje, yra kintantis ir priklauso nuo valiutos keitimo parametrų aplinkybių (pavyzdžiui, nuo to, kas ir kada keičiama). O dalyje „Valiutų keitimas“ nurodoma, kad: *„Mokesčiai netaikomi, jeigu valiutą keičiate darbo dienomis (nuo sekmadienio 18 val. iki penktadienio 17 val. Niujorko laiku) ir nevirsijate savo plano nustatyto keitimo limitu. Jeigu valiutą keičiate savaitgaliais (nuo penktadienio 17 val. iki sekmadienio 18 val. Niujorko laiku), taikomas 1% mokestis.“*

Vadovaujantis Sąlygų nuostatomis⁶, visais atvejais valiutos keitimo kursas, valiutos keitimo mokestis (jeigu taikomas) ir bendra operacijos suma bus rodomi banko programėlėje, prieš atliekant valiutos konvertavimą. Be to, šioje dalyje pabrėžta, kad, kai įmanoma, kursas, bet koks mokestis ir bendra kaina bus rodomi programėlėje prieš atliekant keitimą. Pamačius jį galima palyginti su banko konkurentais ir nuspręsti, ar bendra kaina yra priimtina. Svarbu paminėti, kad aptarta ir išimtis, t. y. nurodyta, kad vienintelė išimtis, kai neįmanoma iš anksto parodyti bendros kainos, yra tada, kai perkama kortele ir reikia atlikti keitimą realiuoju laiku (pavyzdžiui, perkama USD valiuta, bet nėra USD valiutos likučio, todėl reikia atlikti keitimą realiuoju laiku). Po operacijos programėlėje pateikiama bendros kainos informacija.⁷

Sistemiškai ir lingvistiškai įvertinus Sąlygose pateiktas nuostatas ir remiantis banko visiems valiutos konvertavimo funkcija besinaudojantiems banko klientams pateiktais duomenimis, banko informacinėms sistemoms identifikavus, kad inicijuojamai valiutos keitimo operacijai yra taikomas valiutos keitimo mokestis, visais atvejais toks mokestis rodomas banko programėlėje prieš patvirtinant valiutos konvertavimo operacijos inicijavimą. Svarbu pažymėti tai, kad šalys, sudarydamos sutartį, aiškiai susitarė, jog tokiu atveju, kai mokėjimo operacijos bus atliekamos elektroninėje erdvėje mokėjimo kortele, nebus galimybės iš anksto parodyti papildomų mokėjimo operacijoms taikomų mokesčių.

Nagrinėjamos situacijos atveju pareiškėjas yra Italijos pilietis, kuris ginčijamus mokėjimus inicijavo šeštadienį ir sekmadienį, t. y. ne biržos darbo valandomis. Be to, pareiškėjo atlikti ginčijami mokėjimai, konvertuojant valiutą, buvo atlikti elektroninėje erdvėje,

⁶ Standartinio plano informaciniu pranešimu.

⁷ „Where possible, the rate, any fee and the total cost will be shown to you in the app before you make an exchange. You'll be able to take a look, compare it against our competitors, and decide if you like the total cost or not - we think you will like it. The only exception, where it is not possible to show you the total cost in advance, is when you make a card purchase that requires an exchange to take place in real time (for example, you make a purchase in USD, but you do not have a USD balance, meaning we need to perform the conversion in real time for you). However, after the transaction, you will be able to view the breakdown of the total cost within the app.“

naudojantis mokėjimo kortele, o ne banko programėlėje.

Dėl šios priežasties, įvertinus ginčijamų mokėjimų inicijavimo ir patvirtinimo aplinkybes, pažymėtina, kad, pareiškėjui juos atliekant ne banko programėlėje, o elektroninėje erdvėje, naudojantis mokėjimo kortele, bankas, vadovaudamasis Sąlygų nuostatomis, neturėjo galimybės ir neprivalėjo pareiškėjui pateikti informacijos apie ginčijamiems mokėjimams pritaikytą Mokestį ir pagrįstai jį pritaikė. Pastebėtina ir tai, kad vieno iš dviejų ginčijamų mokėjimų Mokesčio suma pareiškėjui buvo gražinta banko gera valia dar pirminio kreipimosi į banką metu.

Apibendrinant nustatytas ginčo aplinkybes ir pateiktus duomenis, darytina išvada, kad pareiškėjas, kaip tai nustatyta Mokėjimų įstatymo 13 straipsnio 1 ir 4 dalyse, buvo tinkamai informuotas apie tai, jog, priklausomai nuo valiutų konvertavimo aplinkybių (pvz., ką ir kada norima konvertuoti), tokioms operacijoms gali būti taikomi kintantys mokesčiai, ir apie tai, kad jie rodomi prieš atliekant kiekvieną mokėjimo operaciją banko programėlėje. Teisės aktai nenumato pareigos mokėjimo paslaugų teikėjui pateikti taikytinus mokesčius prieš kiekvieną mokėjimo paslaugų vartotojo atliekamą valiutos konvertavimo operaciją realiu laiku. Be to, svarbu paminėti ir tai, kad pareiškėjo atlikti ginčijami mokėjimai, konvertuojant valiutą, buvo atlikti elektroninėje erdvėje, naudojantis mokėjimo kortele, o ne banko programėlėje, todėl, atsižvelgiant į tokių mokėjimų specifiką, atitinkamai pagal tarp šalių sudarytos sutarties nuostatas nebuvo galima matyti konvertuojamiems ginčijamiems mokėjimams taikytino Mokesčio. Atsižvelgiant į tai, kas aptarta, laikytina, kad pareiškėjas apie Mokestį buvo informuotas tinkamai, todėl nėra pagrindo pareiškėjui kompensuoti banko pagrįstai pritaikyto Mokesčio.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis